

Selve casearbejdet: Processen og krav til lærerrollen

Nedenfor vises en liste over de opgaver, udfordringer samt muligheder, casemetoden indeholder set fra lærersynsvinklen.

- Variation i undervisningen som pædagogisk princip kan i sig selv være en motiverende faktor for mange elevgrupper. Casemetodens principper lægger op til en induktiv undervisningsmetode, hvor casen udleveres uden teoriforudsætninger. Herved kan motivationen for at lære teorien fremmes, idet eleverne oplever, at de bremses i arbejdet, og selv efterlyser viden og teorigennemgang.
- Læreren skal støtte udviklingen af elevens faglige og personlige, herunder sociale, kvalifikationer og deltage i opbygningen af selvværd hos den enkelte i forhold til tillid til faglige forudsætninger og den enkeltes bidrag til problemløsningen.
- Der er mulighed for at differentiere på basis af elevernes forskellige forudsætninger, læringsstil, arbejdstempo, behov for lærerstøtte samt arbejdsvaner og -disciplin. Den svage elev, som måske ikke trives i den mere traditionelle undervisningssammenhæng med teoritunghed, vil ofte opnå det, der populært kaldes ahaoplevelser undervejs i arbejdsprocessen.
- Kulturen i klassen (gruppen) bør plejes, da en positiv kommunikation, åbenhed og tryghed er formidlende for et godt udbytte. Omvendt kan der være barrierer og modstand forbundet med en usund kultur, hvor eleverne af angst for fejl og repressalier afholder sig fra at formulere sig og udtrykke standpunkt.
- Læreren skal være aktivt lyttende og stille åbne hv-spørgsmål under vejledningsprocessen. Spørgeteknikken leder i retning af idégenerering, og konsulenten kan være drillepind til fremprovokation af gruppediskussion med udgangspunkt i, at uenigheder er frugtbare og kan lede til synergieffekt og optimal problemløsning.
- Læreren kan være aktiv og deltagende part i gruppearbejdet ved at hjælpe med at sætte fokus på hovedpunkterne, guide eleverne i retning af planlægningsværktøjer og være katalysator i arbejdsprocessen. Grupperne hjælpes til at organisere arbejdet og disponere tiden eventuelt ud fra en model, hvor der arbejdes baglæns i forhold til afleverings- eller fremlæggelsestidspunkt.
- Læreren støtter den selvstændige informationssøgning og henviser efter vurdering til egnede kilder, når der efterlyses data. Pas på ikke at fremstå bedrevidende, men hjælp eleverne til forskellige svarmuligheder. Læreren skal være forsigtig med at påtvinge en bestemt "vejledende/bedste" løsning, men tværtimod motivere til kreativitet og fantasi i forbindelse med opstilling af flere handlingsalternativer.
- Læreren bør skubbe på, når gruppen går i stå i arbejdsprocessen, og optræde som konfliktløser eller mægler i grupperne, når behovet opstår.

Samtidig skal læreren være opmærksom på ikke at øge elevernes frustration, men på den anden side også hjælpe eleverne med at acceptere, at frustration ofte er en naturlig del af læring.

- Konsulenten giver input til præsentationsteknikker. Anbefal eller kræв eventuelt, at eleverne afleverer en disposition over præsentationen. Måske ud fra skitsen: Hvem siger hvad, hvornår? Dette gælder især, hvis der ikke kræves noget skriftligt produkt.
- Underviseren har mulighed for at øge kontakten til lokalsamfundets aktører og bidrage med aktualitet i undervisningsforløbet. Som supplement til den casebaserede undervisning gives mulighed for planlægning af:
 - Virksomhedsbesøg på den pågældende virksomhed (eventuelt konkurrerende eller brancherelevant)
 - Gæsteundervisning af forskellig art – gerne brancherelateret
 - Inddragelse af utraditionelle undervisningsmidler, for eksempel videoklip, lydbånd, aktuelle artikler mv.
- Læreren vil opleve, at casemetoden kan være tidsbesparende, hvis der arbejdes tværfagligt, idet flere emneområder fra forskellige grundfag, valgfag og valgfrie områdefag overlapper hinanden.